

B

V

W

1. Τενυόρις Ναιζαυδης τῷ θεολόγῳ κατὰ ευρωπαϊκῶν προδικαριῶν.
2. Gregorij Nysseni ad Eustathiam et Ambrosiam, et Basiliscam, Epistola.
3. Πλατωνος Νόμων Πεσοίμων.
4. Λαυραῖος περὶ τῶν πρῶτων πιστεύων τῶν διαβολῶν. cum epist. Casel. ad Bonef. ab
5. Caselij Epitaphios Ioann. Borckholdo perscriptus.
6. — — — Philox, sive Magister dicendi.
7. Demosth. περὶ φιλίας λόγος.
8. Caselij Νέος καὶ προδιδακταὶ.
9. — — — De Nobilitate libellus.
10. — — — Παράδοξα duo in Educatione principum.
11. — — — Epistola de obitu Magni Zanosij, ad Thomā Zanosij. fratrem.
12. Alberti Clamij Mithis Arcadius, et pauca alia poemata.
13. Laurent. Rhodomani Epitaphios Magni Zanosij, cum Epistolis aliquot Casel.
14. Theodori Adami Panegyricus solenni introducta Acad. Juliae die habitus.
15. Bartholomaei Coppen Oratio funebris, de obitu princip. Frid. IV. comit. Palatin.
16. Rudolphi Diepholdi Nona April. in Natal. 22, princip. Frid. Vlder. Duc. Brun.
17. Christophorij Heidmanni Oratio de Verbo ac primo hominis bono.
18. Reditus in patriam ex peregrinatione aliquot annorum, Frid. Vlder. ducis Brunsvic.
19. Adami Luchtenij oratio in resignatione Magistratus scholast. ubi et de Calabria.
20. — — — Programma de obitu Ioan. Carol. Caselij.
21. — — — programma de obitu Henrici Julij a Lippa.
22. — — — programma de obitu Ferd. Parsovij.
23. Tobiae Paternestrey epistola respons. ad litteras Ioan. Marselij.
24. Caselij epistola ad nuptias Henrici Julij Wittershajm.
25. Conrad. Horneij Epitaphios memoriae Polycarpi Lysenij consecrat.
26. — — — Carmen ad nuptias Henningi von der Dörfelburg.
27. — — — Gratulatio Adamo Luchtenio de Restorata scripta.
28. — — — Carmen ad Simonem Struvium, in Ethic. disput.
29. Quorundam doctorum virorum, carmina Cornelio Martini scripta.
30. Conrad. Rittershusij epistola ad Andream Paull. patricium Brunsvic.
31. Caselij epistola ad Senatorem Göttingensem.

Sequuntur et pauca alia materia quare titulos et auctores  
huc ascribi e charta angustia non passura erat.

ΓΕΝΕΘΛΙΑΚΟΝ  
ΣΩΤΗΡΟΣ,

*Sive,*

Carmen in natalem Salvatoris undecimum  
post millesimum sexcentesium,

scriptum & consecratum

*Magnifico, nobilissimoq; viro, dn. Henrico à Kram,  
In Volckersen vñnd Olber/ etc.*

Patrono & fautori omni observantia colendo

*à*

M. Joanne Nendorffio, Scholæ apud  
Goslarienses Rectore.



GOSLARIÆ

Ex Officina typographica Joannis Vogdij.

ANNO M, DC, XII.

Magnifico, nobilissimoq; viro, Dn. Henrico à Kram  
in Volckersen und Ulber etc. patrono & fautori  
suo omni observantia colendo

S. D.

**F**ecit humanitas tua, Magnifice & nobilissime vir, quam mihi cum concio-  
nator tuus, vir tam pietatis, quam doctrina nomine, ut tibi, ita & mihi, &  
quibuslibet bonis carissimus multis modis predicavit, tum ipse non obscuris in-  
dicijs atq; argumentis coram perspexi, ut tibi hanc qualemcumq; meam ὡδὴν, εἰς  
γενέθλιαν salvatoris, ut vides, scriptam offerre & consecrare non dubitarim. Cum  
enim rarissimi sint, etiam in vestro ordine, qui litteras, earumq; cultores eo, quo  
par est, & quo merentur, favore prosequantur, tanto pluris existimavi tuam  
benevolentiam faciendam esse, quo est plerorumq; aliorum à Musis nostroq;  
ordine alienior voluntas. Accessit eodem, quem de te non semel inaudivi, &  
merito primo loco afferre debui, tuus in omni litterarum genere, sed maxime in  
eo, quod tuam dignitatem decet ornatq; singularis profectus, cui quisque, qui  
quidem rem intelligat, non minus, quam nature, tuam istam humanitatem,  
cuius supra memini, ascribendam iudicet. Præterea non nostra tantum, sed  
patrum quoq; & avorum memoria audio in vestra gente extitisse, qui litteras  
coluerint, usq; non vulgariter exculti fuerint, ut ita Musarum amor vobis pro-  
pmodum hereditarius esse videatur. Etsi verò levidense sit hoc chartaceum  
meum munus, tamen in spem bonam venio, fore, ut tibi, homini φιλομούσῳ πο-  
λυμούσῳ τε, ἢ πρὸς τοὺς μουσῶν θεράποντας φιλοφρόνως ἔχοντι si non placeat boni-  
tate sua, tamen non displiceat ob meum in te studium. Certè nihil aliud specta-  
ui, nisi ut tuum mihi favorem conciliem. Ut enim pœta rectè canit, Principi-  
bus placuisse viris non ultima laus est. Quod si igitur hoc affectus fuerit, mihi  
gratulabor, & tibi, vir Magnifice nobilissimeq;, quantuliscunque meis offi-  
cijs devinctum me putabo. Vale cum nobilissima familia, adeoq; tota gente ve-  
stra feliciter. Goslaria, pridie γενέθλιων salvatoris, Anno supra millesimum sex-  
centi      m undecimo.

T. Magnificentiae

Studiofissimus

M. Ioannes Nendorfius  
Scholæ Goslariensium  
Rector.



Nnus ad finem properat, sed antè  
Festa lux partu redit à stupendo  
Virginis. Linguis iuvenum faveto  
Turba, senumq;.

Quicquid ô fibris latet, & medullis  
Abditum cæcis, age, te latebris  
Profer arcanis, radio sq; tantæ  
Lucis adora.

Vos, quibus pectus malè lancinatur  
Conscium culpæ, procul este curæ:  
Gaudium fallax temerare verum  
Cede voluptas.

Ista lux, nunquam satis expetita,  
Quæis decet, votis, bona dictat orbi,  
Nil quibus compar tenet, aut secundum  
Orbis uterq;.

Ecquid (ô cœlum!) rapiet mihi me,  
Ut queam tantis meritis paratas  
Mente sat casta, vitijq; pura  
Dicere laudes?

Fas sed audere est. Lepidus, venustus  
Ore cœlesti ambrosiâ fragrante  
En puer latos iubet esse, & atras  
Pellere curas.

Qui solum fixit, nitidiq; vastum  
Fornicem cœli sinuavit olim,  
Vinctus abiecto iacet involucro  
Parvulus infans.

Assidens mater stupida hæret uno  
Fixa in obtutu, soboliq; seruit,  
Quam fatam nullo meminit marito,  
Semine nullo.

Mira res. Vitæ sibi quem genitrix  
Novit autorem, vice inusitata  
Reddit usuræ generatq; vitæ,  
Innuba virgo.

Qui tenet coelum ditione magna,  
Qui regit terras, dominosq; terræ,  
Quicquid & pontus, regioq; vasti  
Aëris ambit,

Unus immensi moderator ævi,  
Atq; opum genti dator unus omni,  
Absq; defectu, premit en cubile  
Vilius alga:

Quale iumentum stabulans recuset,  
Victus at simplex, tenuisq; parca  
Editur mamma, prohibetq; frigus  
Sutile linum.

Scilicet nostræ fuerat salutis,  
Non sibi natus, neq; res ferebat,  
Quæ parabatur, bona fastuosi  
Splendida mundi.

Rebus afflictis hominum reorum  
Venerat latum auxilium, nefasq;  
Omne deletum tabulis scelesti  
Tristibus orbis.

Hinc & orsurus, sine cæde, & armis,  
Viribus regnum magis auspdatum,  
Quàm quod angusto Macedo cruentus  
Condedit ævo,

Non

Non nisi æternis opibus superni  
Spiritus niti sapiens volebat,  
Gentis & spretâ sophien superba  
Ludere formâ.

Quin & astutum fugiturus Orcum,  
Grande dum feruens facinus patraret,  
Manibus se dat Stygijs videndum  
Paupere cultu.

TANTÆ erat molis semel imminutam,  
Siue consumptam magis, integrare  
Rem gregis nostri, & superare iusti  
Vindicis iram.

Inde coelestûm chorus angelorum  
Ludit exultim, superûmq; regis,  
Voce sublata, modulatur alto  
Carmine laudes.

Nec minus nostris generosus ales  
Commodis gaudet: pia gratulantum  
Personat Musa, & bene comprecando  
Aëra mulcet.

Qualis at primûm melos audit ordo?  
Arbitex mundi id decus invidendum  
Cui dedit? bruti pecoris magistris,  
Sub Jove nudo.

Hi, ducum & regum positi ante sortem  
Purpuratorum, potiuntur istis,  
Quæ nec auri vis superet, nec æquet  
Pompa triumphî.

Vnus alati agminis, inquit, Euax:  
Nuncium rerum fero prosperarum,  
Gens quibus, quâ se spatiosa pandit  
Terra, fructur.

Hoc die vobis genitus redemptor  
Alueo duro pecoris sub ora  
Fascijs arctè jacet inuolutus.

Signa notate.

Paret attendens pia iussa, ab itq;  
Turba pastorum, neq; facta dictis  
Repperit diversa, nec hæsitante

Mente recessit.

Nos quibus partæ stat item salutis  
Cura, cur sanctis minus efferamur  
Gaudijs, quàm quæis fuit hoc tributum

Cernere coràm?

ERGO tollentes super astra sensus  
Non minus cunis roseo nitentem  
Ore quæramus puerum, atq; coeli

Munera dantem.

Sic fides fibris adolescat imis,  
Spem trahens secum melioris æui,  
Pectora ardescant hominum Deiq; a-

moris ab æstu.

Impij ritus valeant amantes,  
Quos vel infantis species egeni  
Vilis offendit, vel amore ducunt

Sordida mundi.

Dotibus veris puer iste ditat,  
Quo sine essemus sine fine nudi,  
Immo crudeli mala destinata

Turba gehennæ.

Annusat finem accelerat. Quid ergo?  
Sancta lux saluæ, decus ô dierum:  
Læta abi, & pronò reuoluta coelo

Læta redito.

M. Joannes Nendorfius.



V O T V M

Ad Kalendas Januarij pro salute  
nobilissimæ familiæ  
Henrici à Kram &c.

**H**umanitate, litteris, & moribus,  
Non elegantem qui modò arguunt virum,  
Sed ipsa quorum vera virtus est parens,  
O magne Krammi, cernis, ut confecerit  
Mundi oculus orbem Phœbus, & punctum ad suum  
Reuertat, anni limites determinans.  
Id te videre conjugemq; sospites  
Cum prole dulci, gaudeo, atq; numini  
Vobiscum id uni gratus acceptum fero.  
Sed inchoabit denuo sol ambitum,  
Deo sinente, quod nova dignum prece.  
Vota ergo tecum pro salute conjugis,  
Tuaq; liberisq; facere æquum puto.  
Horum esto summa, ut ille lustrans omnia  
Sol, mensor anni, vos, secundo numine,  
Florere cernat mente sanâ, & corpore,  
Sortisq; pulchris affluentibus bonis,  
Magniq; quicquid ista præter estiment:

Boni

*Bonipijq̄: at unicum præ ceteris,*  
Aeternus vt lustrator ille pectorum  
Sol radiet in vos lumine atque numine.

Idem Nendorfius.

FINIS.





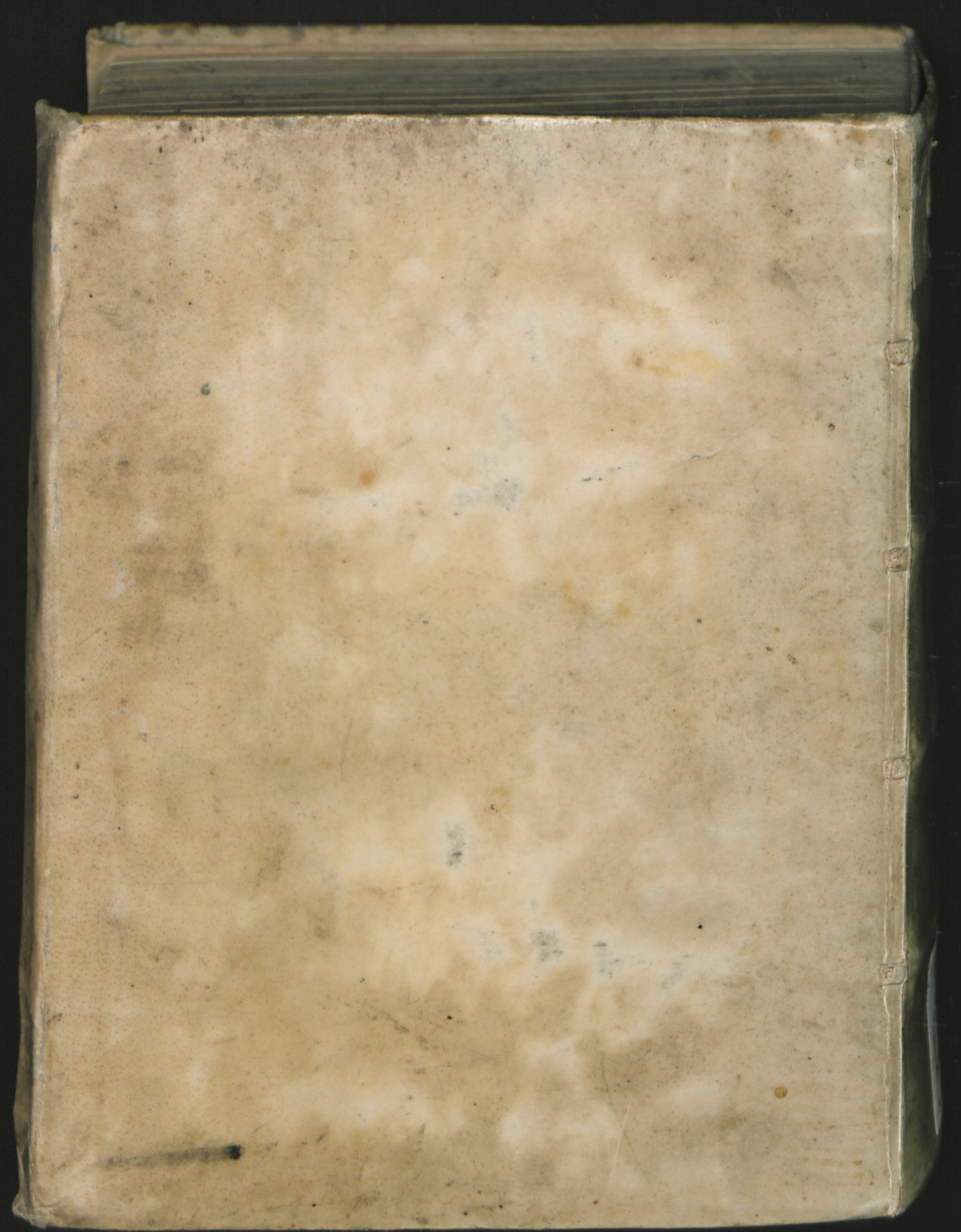


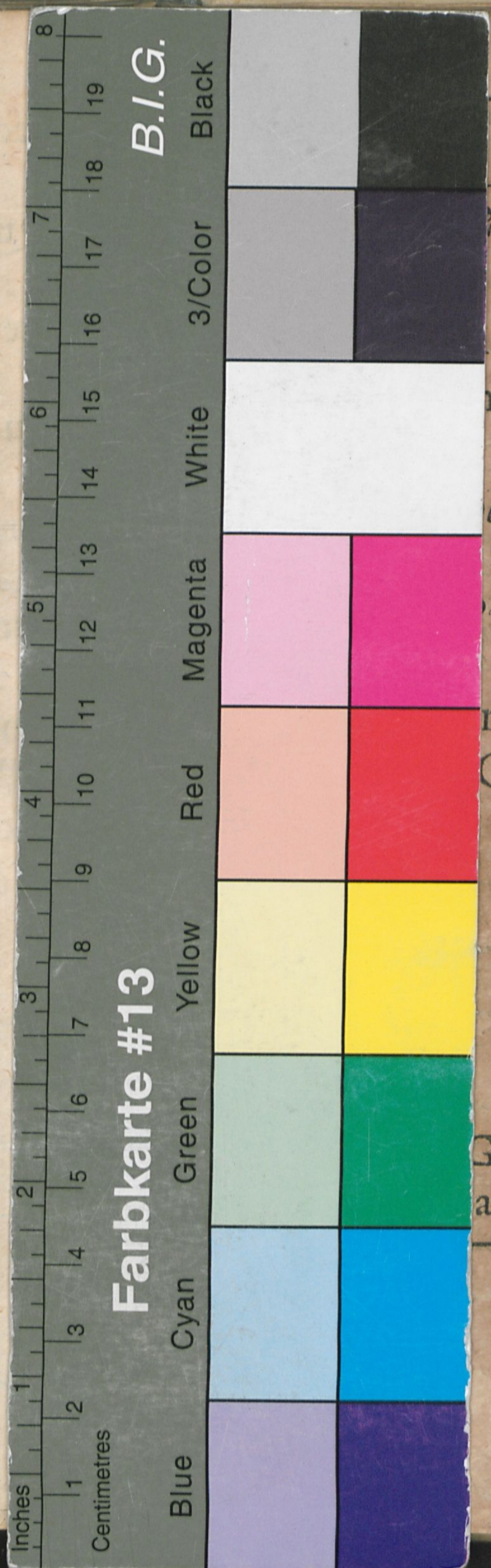
155592

X2204159

VD 17







38.

# ΕΘΛΙΑΚΟΝ ΕΤΗΡΟΣ,

*Sive*

natalem Salvatoris undecimum  
millesimum sexcentefimum,

scriptum & consecratum

*bilissimoq; viro, dn. Henrico à Kram,  
Volckersen vnnnd Olber / etc.*

& fautori omni observantia colendo

*à*

ne Nendorffio, Scholæ apud  
Goslarienses Rectore,



GOSLARIÆ  
typographica Joannis Vogdij.

ANNO M, DC, XII.

